

Amar Nath Jain v. Ram Parkash Dhir (J. V. Gupta, J.)

ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - 9 ਮਾਰਚ, 1973 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਧੀਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1113 .

6 ਮਾਰਚ 1987 ਈ.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XLVII) - ਸੈਕਸ਼ਨ 28- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ-ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ-ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ

28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ— ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ— ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, ਸਬ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਜੇ ਝਾਂਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਹਾਂਡਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

(1) ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 16 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(2) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਮੁਦਈ-ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ:

“ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਡੀਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ 4 ਅਗਸਤ, 1971 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਰ ਦੇ 3/4 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ

Amar Nath Jain v. Ram Parkash Dhir (J. V. Gupta, J.)

ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ 11,600 ਉਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣੇ ਪੈਣਗੇ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਆਖਰਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 13 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ;

“ਸਟੇਅ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇ ਕਿਊਰਿਟੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਮੰਨਿਆ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 11,500 ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ, 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ

13 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਸਨ। ਨਿਰਣਾ ਦੇਣਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਸੀ। 11,500 ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 29 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ। , 1976. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਸਮਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਜਣਾ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

1. ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਬਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ?
2. ਕੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੈ?
3. ਰਾਹਤ.

ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 29 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ,

1976 ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ 9 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Amar Nath Jain v. Ram Parkash Dhir (J. V. Gupta, J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਰੂਪੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿ ਗਿਆਨ (1), ਧਰਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ (2), ਅਤੇ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ (3), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। , ਭਾਵ, 30 ਦਿਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1975, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 231।
- (2) ਏਆਈਆਰ 1955 NUC (ਅਲਾਹਾਬਾਦ)।
- (3) (1987-1) ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 129,

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖ ਮਹਿਬੂਬ (4), ਸਤਵਾਜੀ ਬਨਾਮ ਸਖਰਲਾਲ (5), ਸੁਲੇਹ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੌਹਨ ਲਾਲ (6) ਅਤੇ ਪੰਨੀ ਬਨਾਮ ਦਯਾ ਰਾਮ (7) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧਾ ਉਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ XX ਦੇ ਨਿਯਮ 12-ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। "

ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਡਿਫਾਲਟ ਧਿਰ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ time ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ ਸੇਨ. ਟੈਂਬੇਐਚਐਸ, 1974 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। the

(4) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 750।

(5) ਏਆਈਆਰ 1914 ਬੰਬਈ 132

(6) 1975 PLJ 400

(7) (1985-2) PLR 157.

29 ਅਕਤੂਬਰ 1976 ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ

Amar Nath Jain v. Ram Parkash Dhir (J. V. Gupta, J.)

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਰੂਪੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, -

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਫਾਲਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਡਿਕਰੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਜੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। . ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਣਾਇਆ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1987 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡੀ.ਐਸ.ਟੀਵਾ.ਟੀਡਾ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1105

17 ਮਾਰਚ 1988

ਹਰਿਆਣਾ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ (VI ਦਾ 1986) - - ਧਾਰਾ 5(3), 6(5) ਅਤੇ 11 - ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਫੀਸ/ਸੈੱਸ - ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਫੀਸ - ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ - ਕਵਿਡ-ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਾਇਰਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੀਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ—ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ—ਕੀ ਫੀਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ, — ਦੱਸੀ ਗਈ—ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ—ਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਗਠਜੋੜ ਹੈ — ਐਕਟ—ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ — ਸੈਕਸ਼ਨ 11 — ਫੀਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ / ਸੈੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ